

Pravda

Od věčnosti do věčnosti,
od Počátku do Konce
tepe věčné Srdce
naplněné Hojností.

To Život sám zní,
aby mohlo kolem bytí
rozkvétat do kvítí
a úrodu dát do žní.

Ten ryzí tlukot slyší,
kdo sám se v nitru ztiší,
aby prožil jemné chvění
a rozdal dobré chtění.

To, co vše tak jasně drží,
je to věčné dokonalé,
co nikdy se nemění,
protože je vždy pravé.

Pravda je skutečná a jsoucí,
celý vesmír na Ni spoléhá,
je ve Věčnosti živoucí
a odtud k nám se Slovo rozlévá.

Kdo opře celé bytí své
o tuto Výšin jistotu,
o Slovo věčné,
co z Kříže Pravdy září,
ten promění úsilí své
ve štěstí a míru dobrotu.

Mnozí scestí volí
a Pravdu ohýbat se snaží,
aby sami sebe znetvořili
a druhé falší drží.

Ale Ty vytrvej až do očisty
a pak i dále v radosti
a Pravdy mocné proudy
Tě podrží nad propastí.

A uzříš i zakusíš
tak život v záři Světla.
Pozvedneš své ruce výš:

Dík Pane,
že Tvá Pravda
ve mně rozkvetla.

Marek Ištvanéek
30.12.2023
Slušovice

foto: Renata Chládková
26.12.2023
Hrotovice

From:
<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:
https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/marek_istvanek/pravda?rev=1703949779

Last update: **30.12.2023 16:22**

